

Päivähoito on taas tapetilla

Viime aikoina päivähoidosta on kirjoiteltu surullisia tarinoita melkein päivittäin nimellä ja nimettömänä. Sen takia työpuhelimeni pirisee lähes tauotta ja henkilökunta miettii mistä tässä on kysymys. Valtiosihteeri Raimo Sailas haluaisi rajata subjektiivista päivähoito-oikeutta, entiset päivähoidon ammattilaiset mollaavat päivähoitoa ja vanhemmatkin kirjoittelevat.

Suosittelen lämpimästi kaikille vanhemmille vierailua omaan päiväkotiin tutustumaan toimintaan. Osallistukaa vanhempainiltoihin, kyselkää ja antakaa suoraa palautetta. Päiväkodit ovat avoimia paikkoja, joissa jokaisella vanhemmalla on oikeus vieraila koska tahansa. Henkilökunta tekee hyvää työtä, varhaiskasvatusta kehitetään ja hyviä työkäytäntöjä levitetään. Budjettimme on tiukka ja määrärahat pienet, mutta se ei ole meitä vielä lannistanut. Turvallisuudesta on huolehdittava, toimimme lain ja asetusten mukaan. Työrauhaa tässä kaivataan. Mikä auttaa jaksamaan näinä tiukkoina aikoina. Tietysti lapset, onhan ihanaa seurata heidän varttumistaan, iloa ja riemua uusia asioita opittaessa.

Ei syyllistetä äitejä ja isiä, sillä kotona olevien vanhempien lapsia ei ole paljon päivähoidossa ja jo on, siihen löytyy kyllä jokin erityinen syy. Jos äitiyslomalla olevan perheen isommat lapset ovat päivähoidossa, heillä on yleensä osapäiväpaikka. Myös lapselle hyvät ystävät ja kaverit ovat tärkeitä.

Eikä meillä ole oikeutta kertoa, miksi joku lapsista on kokopäivän hoidossa vaikka vanhemmat tai vanhempi on kotona. Useimmiten näissä tapauksissa lapsen on parempi olla päiväkodissa, kaikilla vanhemmilla ei valitettavasti mene hyvin. Jos perheessä on alkoholi-, tai vaikkapa mielenterveysongelmia, on lapsen edun mukaista, että hän saa viettää päivänsä turvallisessa paikassa.

Työttömät vanhemmat pelkäävät menettävänsä mahdollisen työpaikan, jos lapsella ei ole hoitopaikkaa kun työpaikka löytyy. Kyllä työnhaku mielestäni työstä käy.

Jokaisella lapsella on oltava oikeus huolehtomaan lapsuuteen, myös eri kulttuureista tulevilla lapsilla. Heidän tulee päästä päiväkotiin viimeistään 3-4 vuoden iässä, kun oma äidinkieli on opittu. Vaikka vanhemmat olisivatkin kotona, lapsella on oltava tarpeeksi aikaa oppia suomenkieli jotta koulussa ei tarvita heti tukitoimia.

Kun lapsi esikouluikäisenä, lähes ummikkona tulee päiväkotiin, tarvitaan erityisopetusta. Kieli- ja kulttuurivähemmistöihin kuuluvalla lapsella tulee olla mahdollisuus kasvaa oman kulttuurinsa ja suomalaisen yhteiskunnan jäseneksi. Päivähoidon merkitys lapsen suomenkielen oppimiselle ja kotoutumiselle on tärkeää. Hyvä kielitaito auttaa menestymään opinnoissa. Jokaisella lapsella on oltava yhtäläiset mahdollisuudet selviytyä koulu maailmassa mahdollisimman hyvin. On suurta tuhlausta jos lapsen lahjakkuus jää heikon kielitaidon takia piiloon ja huomaamatta. Kielitaidon puute edistää syrjäytymistä, lapsi ei voi nauttia uusien asioiden oppimisesta, hän jää ulkopuolelle.

Me tarvitsemme kaikki täällä asuvat lapset ja nuoret työelämään tulevina vuosina. Suuret säästöt lastenpalveluissa aiheuttavat tulevaisuudessa isot menot.

Vanhemmat ovat lastensa asiantuntijoita ja vastuussa lapsistaan, me päivähoidossa olemme vanhempien ja lasten tukena. Yhteistyöllä työmme onnistuu ja lapsetkin voivat hyvin.

Irma Marttila
Päivähoitoalueen päällikkö
Helsinki

(Julkaistu Uutispäivä Demarissa 23.8.2004)